

# РЕШЕНИЕ

№ 768

## В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 05.12.2014 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на двадесет и шести ноември през две хиляди и четиринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

ИВАЙЛО ИВАНОВ

при секретаря В.Х. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Цветков, като разгледа докладваното от съдия Георгиев КНАХД №755 по описа на съда за 2014 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на гл. XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от \*\*\*\*\* гр. Перник, представлявано от адв. Д.Г. против решение №1019 от 08.08.2014 г. на Районен съд - Перник, постановено по НАХД №623 по описа на съда за 2013 г.

С атакуваното решение е изменено НП №23-2307205 от 01.04.2013 г. на ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ „ИНСПЕКЦИЯ ПО ТРУДА - СОФИЙСКА ОБЛАСТ“ (Д „ИТСО“) - СОФИЯ, издадено срещу \*\*\*\*\* в качество „работодател“ по смисъла на §1, т. 1 от ДР на Кодекса на труда (КТ), ЕИК \*\*\*\*\*, седалище и адрес на управление \*\*\*\*\*, представлявано от Д.С. К., управител, като за същото нарушение, по чл. 62, ал. 1 КТ във вр. с чл. 1, ал. 2 от КТ във вр. с чл. 414, ал. 3 от КТ, наложеното административно наказание „имуществена санкция“ е намалено от 3 000 (три хиляди) на 1 500 (хиляда и петстотин) лв.

Жалбоподателят твърди, че решението на първата съдебна инстанция е неправилно и незаконосъобразно. Пледира наличие на касационни основания за отмяната на атакувания съдебен акт по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, поради допуснато при постановяването му нарушение на материалния закон, както и поради съществено процесуално нарушение свързано с процеса на доказване и

преценката на доказателствата, касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 2 от НПК. От касационния съд жалбоподателят иска да отмени атакувания съдебен акт, както и да се произнесе по същество като отмени процесното НП. Пред касационния съд жалбоподателят не изпраща представител. С писмена молба адв. Д. Г., процесуален пълномощник на жалбоподателя, моли съда да даде ход на делото, като заявява, че жалбата се поддържа.

Ответникът по жалбата, Д „ИТСО“ - СОФИЯ пред съда не се представлява, както и не дава становище във връзка с касационната жалба.

Представителят на Окръжна прокуратура – Перник, дава заключение за неоснователност на касационната жалба и предлага решението на първата съдебна инстанция да бъде оставено в сила.

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от страна в производството пред първа съдебна инстанция, за която решението е неблагоприятно, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което следва да бъде разгледана по същество. Пред касационната инстанция писмени доказателства във връзка със сочените основания за обжалване на решението на районния съд не са представени.

Административен съд - Перник, касационен състав, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от АПК, обсъди доводите на жалбоподателя, доказателствата по делото и извърши служебна проверка по реда на чл. 218, ал. 2 от АПК въз основа на фактическите заключения на първата съдебна инстанция приема следното:

Обжалваният съдебен акт е валиден. Постановен е в необходимата писмена форма и подписан от съдията, разгледал делото. Правният спор е освен родово и местно подсъден на Районен съд – Перник като първа инстанция. Решението е постановено от едноличен съдебен състав, съгласно правилата на ЗАНН. От мотивите ведно с диспозитива на съдебния акт личи волята на решаващия състав защо процесното НП бива изменено. Провереният съдебен акт е допустим, тъй като съдът е бил надлежно сезиран с редовна и допустима жалба срещу подлежащ на обжалване акт на правораздаване.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

За да постанови обжалваното решение Районен съд - Перник е приел за безспорно от фактическа страна, че в периода от 02.01.2013 г. до 13.01.2013 г. жалбоподателят не е уредил като трудови, посредством сключването на писмен трудов договор, правоотношенията с лицето З. Д. Д. предоставяла работна сила в посочения период. Нарушението е установено на 23.01.2013 г., в хода на извършвана проверка по спазване на трудовото законодателство в обект на контрол: предприятие за производство на салати, находящо се в гр. Перник, стопанисвано/експлоатирано от наказаното лице. За така установеното, на 23.01.2013 г., със

съставяне на акт за нарушение срещу дружеството е образувано административнонаказателно производство, завършило с издаване на процесното наказателно постановление.

При така установеното по фактите районният съд по повод извършената служебно проверка за процесуална законосъобразност на административнонаказателното производство е приел от правна страна, че същото е протекло без допуснати съществени процесуални нарушения, както и при съобразяване с изискванията на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН за реквизити на АУАН и издаденото въз основа на него НП.

Разгледал съществото на правия спор, след преценка поотделно и съвкупно на доказателствата и доводите на страните, районният съд е приел за безспорно установено и доказано, че именно наказаното дружество е осъществило от обективна и субективна страна нарушение на посочените разпоредби на КТ, за което правилно е административно санкционирано със съответно административно наказание. При преценката относно справедливостта на наложеното административно наказание, касателно неговия размер, решаващият първоинстанционен състав е постановил, че санкцията е прекалено завишена, поради което е намалил същата.

Решението е неправилно.

Разпоредбата на чл. 416, ал. 1, изр. 2 от КТ установява, че редовно съставените актове по този кодекс имат доказателствена сила до доказване на противното, но разпоредбата е относима само към производството пред административнонаказващия орган до издаване на наказателно постановление. В съдебното производство съгласно чл. 16, ал. 2 от НПК във вр. с чл. 84 от ЗАНН, констатациите на актосъставителя обективирани в акта за установено нарушение, нямат обвързваща съда доказателствена сила. Задължение на съответните държавни органи е докажат обстоятелствата по извършване на нарушението и неговото авторство, които да са противопоставими на доказателствата, представени в подкрепа на защитната теза на наказаното лице. Съдът на свой ред е длъжен, разглеждайки делото в неговото същество, да установи с допустимите доказателства и доказателствени средства извършено ли е нарушение и обстоятелствата, при които е извършено. В настоящия случай районният съд неправилно не е взел предвид представения като част от преписката граждански договор от 02.01.2013 г., относим към спора, представен и на контролните органи още преди издаване на акта за установяване на нарушението, видно от писмените доказателства по делото и от съдържанието на самия акт. Нормата на чл. 52, ал. 5 от ЗАНН предписва, че административнонаказващият орган, преди да се произнесе по преписката, следва да провери акта с оглед неговата законосъобразност и обоснованост, както и да прецени

възраженията и събраните доказателства, а когато е необходимо да извърши допълнително разследване на спорните обстоятелства. Видно от доказателствата, събрани по делото, АНО е издал НП, без да стори това, което му повелява законът. В акта единствено е посочено, че се касае за нарушение на трудовото законодателство, състоящо се в това, че \*\*\*\*\* гр. Перник, в качеството му на работодател, не е уредило като трудови правоотношенията по предоставяне на работна сила. Това обстоятелство е било достатъчно за АНО да издаде НП и наложи административно наказание, въпреки наличието на твърдения, скрепени с писмени доказателства, че между жалбоподателя и Добрева са налице граждански правоотношения, несвързани с осъществяването на трудови функции.

На следващо място и във връзка с горното е налице друго самостоятелно основание за отмяна на процесното НП, а именно допуснато в производството по налагане на административно наказание съществено нарушение на процесуалните правила. Наказващият орган, въпреки направеното в с срок възражение срещу съставения акт за нарушение, отново в нарушение на задължението си по чл. 52, ал. 4 от ЗАНН при издаване на НП не е обсъдил доводите на соченото за нарушител лице, както и не е изложил мотиви защо възражението е неоснователно. Констатацията на наказващия орган, вписана в НП: "граждански договор, с който се прикрива реално трудово правоотношение" не е достатъчна, за да се приеме, че възражението и приложените към същото доказателства са обсъдени и съобразени при преценката извършено ли е административно нарушение и следва ли същото да бъде наказано.

И пред съда такива доказателства административнонаказващият орган не е представил, поради което по делото е останало недоказано по несъмнен начин наличието на всички елементи, отнасящи се до обективната и субективна страна на процесното нарушение, а именно, че безспорно е полаган труд по трудово правоотношение. За да няма съмнение, че е налице неизпълнение на задължение по чл. 62, ал. 1 от КТ във вр. с чл. 1, ал. 2 от КТ в административнонаказателното производство и в производството пред съда следва да е безспорно установено и доказано наличие на отношения по предоставяне на работна сила между лица в отношения работодател и работник/служител, които и да могат да се квалифицират като трудови. За да може едно правоотношение да се квалифицира като трудово следва да са факт няколко съществени негови характеристики в кумулация, а именно: характер на извършваната работа, работно място, работно време, дължимо трудово възнаграждение за престиран труд, установени изисквания за спазване на трудова дисциплина, отношения на йерархичност (власт и подчинение). Така във връзка с отбелязаното до тук касационният съд намира, че в производството

пред съда, както и в хода на административнонаказателното производство, не е безспорно установено и доказано наличието на елементи от правоотношението между „\*\*\*\*\* СД, гр. Перник и З. Д., които да са основание същото безусловно да се квалифицира като трудово. Нещо повече – по-голяма част от събраните по делото доказателства сочат на наличие на облигационно отношение помежду им, обективизирано в представения от наказаното лице граждански договор. Таблицата за отчитане на работното време за месец януари 2013 г. извадена от съвкупността от доказателства сама по себе си би довела до изводи или съмнения за полаган труд по трудово правоотношение в посочения период и от посоченото лице. Преценена съвкупно обаче с останалите доказателства по делото, част от които се съдържат и в обясненията на свидетелите Д. и А. пред съда, същата не може да е единствено, самостоятелно и достатъчно основание за ангажиране на административнонаказателна отговорност. При тази неустановеност и недоказаност, както и на основание заявеното от З. Д. – потенциалната “увредима” от неуреждането като трудови на отношенията по предоставяне на работна сила, съдът не може да направи друг извод, освен за липса на такъв тип отношения. Липсата на представени достатъчно и относими доказателства в подкрепа на твърдението на актосъставителя за извършване на посоченото нарушение на трудовото законодателство, води на извод за неустановено по безспорен начин престирането на работна сила при условията на КТ, което прави деянието несъставомерно по посочените разпоредби на КТ.

Предвид гореизложеното, като е достигнал до различен правен извод първоинстанционният съд е постановил решение при неправилно приложение на материалния закон. Налице е касационно основание за отмяна на решението на Районен съд - Перник по чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателния кодекс във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 на ЗАНН, както и основание за отмяна на процесното наказателно постановление. Делото е изяснено от фактическа страна, а в производството пред районния съд не са допуснати съществени процесуални нарушения, както и са налице изводи относно приложимия и приложен материален закон, поради което, мотивиран от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 2 от АПК във вр. с чл. 222, ал. 1 от АПК, касационен състав при Административен съд – Перник

#### Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение №1019 от 08.08.2014 г. на Районен съд - Перник, постановено по НАХД №623 по описа на съда за 2013 г., КАТО ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ наказателно постановление №23-2307205 от 01.04.2013 г. на ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ „ИНСПЕКЦИЯ ПО

ТРУДА - СОФИЙСКА ОБЛАСТ“ - СОФИЯ, издадено срещу \*\*\*\*\* в качество „работодател“ по смисъла на §1, т. 1 от ДР на Кодекса на труда (КТ), ЕИК \*\*\*\*\* , седалище и адрес на управление: \*\*\*\*\* , представлявано от Д.С. К., управител, с което за нарушение, по чл. 62, ал. 1 КТ във вр. с чл. 1, ал. 2 от КТ във вр. с чл. 414, ал. 3 от КТ е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 3 000 (три хиляди) лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1. /п/

2. /п/